

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010217
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6118010217.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného D. A., stíhaného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 28.05.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/17/2018 zo dňa 28.05.2018 bol obžalovaný D. A. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák., § 138 písm. f/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

1.októbra 2017 v čase asi okolo 19.00 h v B. B. pred budovou školského internátu na ul. Havranské č. 2 v B. B. po vzájomnej dohode kúpil od F. A. mobilný telefón zn. MAXTON, typ M-55, IMEI 357127035626456 bez SIM karty, pričom od počiatku vedel, že mu dohodnutú kúpnu cenu 12 eur za telefón neuhradí, čím spôsobil F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom L., ul. Z. F.. XXXX/XX, škodu vo výške 22,50 €.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, 5 Tr.zák., § 37 písm.m/ Tr.zák., § 39 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť preto, že ho svojim odvolaním napadol v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom, najmä z dôvodu, že okresný súd nesprávne prekvalifikoval konanie obž. D. A. zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. na zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák. Podľa okresného prokurátora poškodený F. A. na hlavnom pojednávaní jednoznačne vypovedal, ako sa voči nemu obžalovaný správal a túto výpoveď poškodeného potvrdil podľa prokurátora aj jeho otec F. A., ktorému syn mal povedať, ako sa celý skutok udial.

Naopak obžalovaný počas celého konania tvrdil, že cieľom jeho konania bolo oklamať poškodeného F. A. o telefón, pričom už pri dohode o kúpe telefónu vedel, že mu za telefón žiadne peniaze nedá. Súd týmto výpovediam obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodov uveril a zároveň aj spochybnil výpoveď poškodeného. Urobil tak aj s poukazom na výpoveď svedka X. M. na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol,

že poškodený predával rôzne veci, rozhovor obžalovaného s poškodeným bol len útržkovitý, bol kludný, žiadne napätie pri ňom nevidel. Svedok na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď z prípravného konania zmenil, pričom okresný súd jeho tvrdeniam uveril.

Naviac okresný prokurátor poukázal na kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorá svedčí v jeho neprospech, pričom obdobným spôsobom ako u obžalovaného, sa mal dopustiť trestnej činnosti aj vo vzťahu k iným osobám a to k osobe L. B. v decembri 2015 a poškodeného V. v marci 2016.

Za týchto okolností preto podľa prokurátora nebol dôvod prekvalifikovať konanie obžalovaného. Naviac okresný prokurátor poukázal na to, že okresný súd mimoriadne znížil trest odňatia slobody u obžalovaného postupom podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., pričom ak by tak nebol urobil a aj pri prekvalifikovaní konania obžalovaného mal postupovať v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr.zák. a za týchto okolností mal potom ukladať obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Keďže obžalovaný už bol v minulosti dvakrát súdne trestaný a nepoučil sa z predchádzajúcich odsúdení, navrhol okresný prokurátor, aby jeho odvolaniu bolo v celom rozsahu vyhovieť, rozsudok bol zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania určil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom verejnom zasadnutí bol prítomný obhajca obžalovaného, obžalovaný bol eskortou predvedený a taktiež bol prítomný aj krajský prokurátor.

Obhajca obžalovaného v súlade so záverečnými rečami na hlavnom pojednávaní uviedol, že s napadnutým rozsudkom je spokojný, okresný súd rozhodol správne a zákonne a preto je potrebné, aby bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Krajská prokurátorka naopak uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava odvolania okresného prokurátora, domnieva sa toho, že prvostupňový súd len jednostranne uveril tvrdeniam obžalovaného a navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Samotný obžalovaný v záverečnom návrhu len uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby prvostupňovému súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a dostatočne presvedčivo v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku je dostatočne zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril tvrdeniami poškodeného o spôsobe vykonania trestného činu a prečo uveril aj tvrdeniam svedka M. o spôsobe vzniku trestnej činnosti obžalovaného. Z rozsudku je zrejmé aj to, ako sa okresný súd spravoval pri rozhodovaní o uložení trestu obž. D. A..

Keďže Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, je preto aj podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný D. A. v kritickom období na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, istou, čím sa dopustil zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm.c/ Tr.zák.

Za takýchto okolností potom správne postupoval okresný súd, keď obžalovaného uznal vinným v zmysle uvedenej trestnej činnosti a správne, keďže už bol v minulosti súdne trestaný, uložil aj nepodmienečný

trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Zákonu zodpovedá aj použitie ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. , teda mimoriadne zníženie trestu a to najmä vzhľadom na okolnosti prípadu, keď použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby pre obžalovaného by bolo neprimerane prísne.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu pochybnosti, úvahy a závery súdu prvého stupňa si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne aj odkazuje s tým, že už ďalej sa týmito okolnosťami zaoberať nebude. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom odvolateľa. Podľa rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Helle vs. Fínsko z decembra 1998 sa v podstate odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Aj podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR v citovaných článkoch Ústava a Dohovoru nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia rozoberať zvlášť každý bodom odvolateľa, ktorý niektorý z účastníkov môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu.

Nad rámec vyššie uvedených skutočností je potrebné uviesť, že výpoveď otca poškodeného a to F. A. je výpoveď z počutia, ktorú mu poškodený F. A. povedal s odstupom minimálne troch dní od skutku, pričom táto výpoveď vychádzala len zo subjektívnych výpovedí poškodeného bez toho, aby táto výpoveď mala nejakú reálnu hodnotu. Skôr je potrebné poukázať na výpoveď svedka X. M., ktorý bol priamo prítomný pri konflikte medzi obžalovaným a poškodeným a táto jeho výpoveď skôr ozrejmuje okolnosti prípadu, keďže proti sebe stoja tvrdenia obžalovaného a tvrdenia poškodeného. Preto aj krajský súd je toho názoru, že všetky okolnosti prípadu okresný súd správne vyhodnotil, správne podriadil pod právnu kvalifikáciu konanie obžalovaného a správne mu aj uložil zákonný trest odňatia slobody.

Keďže sa potom krajský súd nemohol s odvolaním okresného prokurátora stotožniť, musel ho postupom podľa § 319 Tr.por. zamietnuť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.